

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120413640
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120413640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: AUTOOPRAVY Geci Borov, s.r.o., Podhrunkovská 1A/2635, 093 02 Vranov nad Topľou, IČO: 43 884 849, právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 409,52 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č. k.: 32Cb/22/2021-157 z 24. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k.: 32Cb/22/2021-157 z 24. septembra 2021 v napadnutom II. a III. výroku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 409,52 eura zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 409,52 eura od 18.8.2019 do 7.5.2021, v lehote 15 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktoré je povinný nahradiť žalovaný vo výške, ktorá bude vyčíslená samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 409,52 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.8.2019 do zaplatenia. V žalobe žalobca uviedol, že v súvislosti so škodovou udalosťou špecifikovanou v správe o nehode dal poškodený: X. G., poškodené motorové vozidlo ŠKODA Octavia s EČV: V. opraviť v servise žalobcu. Žalobca ako autoservis pri oprave predmetného motorového vozidla postupoval tak, aby ho uviedol do stavu pred škodovou udalosťou a účtoval za jednu normohodinu mechanických prác sumu vo výške 23,00 eur bez DPH a za lakovacie práce sumu vo výške 25,00 eur bez DPH. Celkové náklady na opravu boli vo výške 2.786,41 eura. Predmetná pohľadávka poškodeného bola zo strany poškodeného uplatnená u žalovaného. Žalovaný po ukončení šetrenia nepriznal poškodenému celú uplatnenú sumu titulom náhrady škody. Nepriznaná suma vo výške 409,52 eura je predmetom žaloby a Zmluvou o postúpení pohľadávky bola z poškodeného postúpená na žalobcu. Žalobca z Oznámenia žalovaného zistil, že uplatnený nárok poškodeného na náhradu škody

žalovaný bezdôvodne krátil (neuviedol žiadne relevantné dôvody, nepreukázal oprávnenosť krátenia a tiež neodôvodnil krátenie lakovacej konštanty). Žalobca preto poukázal na svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla a porušenie povinnosti vykonať riadne šetrenie poisťnej udalosti a riadneho odôvodnenia vykonaného šetrenia.

2.1. Žalobca písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie 13.5.2021 zobral žalobu v časti 409,52 eura späť, z dôvodu, že žalovaný istinu uhradil pripísaním peňažných prostriedkov na účet žalobcu dňa 7.5.2021 a žiadal konanie v časti 409,00 eur zastaviť a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 409,52 eura od 18.8.2019 do 7.5.2021, kedy bola istina 409,00 eur zo strany žalovaného žalobcovi uhradená.

2.2. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca v následných vyjadreniach žiadal priznať úrok z omeškania a poukázal na to, že § 11 zákona č. 381/2001 Z .z. o povinnom zmluvnom poistení (ďalej aj zákon o PZP) má pôsobiť preventívne na poisťovne, aby prešetrili v určenej lehote škodovú udalosť, uplatnený nárok a s výsledkom, aby oboznámili poškodeného. V prípade, ak poisťovateľ oznámi, že uplatnený nárok nebude plniť vôbec, resp. v určitej časti, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom spore, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo si poisťovateľ nesplnil svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, 15 dní po skončení prešetrovania. Žalobca poukázal aj na iné rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré uviedli, že z citovaného ustanovenia (§ 11 ods. 6 a nasl. zákona o PZP) vyplýva povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia vyšetrovania rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostane do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (právny názor uvedený napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Cob/48/2020; 4Cob/60/2017; 2Cob/71/2019 a iné). Žalobca dôvodil, že zákonodarca sankcionuje poisťovne za nesplnenie ich nepeňažnej povinnosti (§ 11 ods. 6 a nasl. zákona o PZP) a následne za nesplnenie ich peňažnej povinnosti riadne a včas uhradiť poistné plnenie (§ 797 ods. 3 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3. Žalovaný žiadal žalobu v časti týkajúcej sa uplatneného príslušenstva zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Uviedol, že pri uplatnení si nároku poškodeného voči poisťovni na náhradu škody za jej poistenca platí „lex specialis“ - zákon o PZP najmä jeho ustanovenia § 11 ods. 6 a nasledujúce, v zmysle ktorých je poisťovateľ (žalovaný) povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania po tom, čo nesplní povinnosť prešetrovania a zistenia rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie v lehote do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti (nesplnenie nepeňažnej povinnosti) a iba pri nesplnení danej povinnosti nastáva sankcia v podobe úroku z omeškania, bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Nie je preto rozhodujúce, či poisťovňa mala, resp. mohla inak vybaviť poistnú udalosť.

3.1. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8Co/321/2015, z ktorého vyplýva, že podľa názoru odvolacieho súdu povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP nevznikla. Žalovaný ďalej uviedol, že voči predmetnému právnomu názoru Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8Co/321/2015 bolo podané dovolanie, o ktorom bolo rozhodované Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 3Cdo/145/2017. Dovolací súd vyslovil názor, že § 11 zákona o PZP sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného a tiež je jasne sformulovaná podmienka, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitého predpisu. Poisťovateľ, aj keď neprizná, resp. prizná iba časť uplatneného nároku, si svoju povinnosť šetrenia poisťnej udalosti splní zaslaním vyrozumienia, oznámenia a preto nevzniká právo poškodeného na úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP; do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške nároku na náhradu škody neuhradila v lehote určenej súdom podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP.

3.2. Žalovaný konštatoval, že svoju povinnosť vykonať šetrenie si splnil v zákonom uvedenej lehote (§ 11 ods. 6 zákona o PZP) a preto sa do omeškania nedostal a nie je povinný poškodenému uhradiť úrok z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP „a contrario“), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, v prípade kladného rozhodnutia súdu ohľadom uplatneného nároku žalobcu. Podľa žalovaného preto žalobcovi nárok na príslušenstvo nevznikol (uplatnená pohľadávka uhradená pred právoplatným rozhodnutím súdu) a žiadal žalobu v danej časti zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 1 ods. 1, § 4 ods. 2, § 4 ods. 4, § 11 ods. 6, 7, 8 zákona o PZP, § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ustanovenia § 559 Občianskeho zákonníka, podľa ustanovení § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 789 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 790 Občianskeho zákonníka a § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 797 Občianskeho zákonníka, ustanovení § 822 a § 823 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalovaný ako poisťovateľ čiastočne si splnil svoju nepeňažnú povinnosť uloženú mu zákonom, ale nesplnil si ju riadne, pretože z písomného oznámenia zaslaného poškodenému nie sú dôvody krátenia uplatneného nároku na náhradu škody odôvodnené a preukázané spôsobom zrozumiteľným aj pre laika - poškodeného (oprava nevykonaná podľa zápisu; neautorizovaný servis, priznaná 20,00 eur bez DPH za normohodinu, lakovacia konštanta 100%), ktorý sa nemá možnosť voči dôvodom krátenia brániť inak ako súdnou cestou. Súd zároveň konštatoval, že žalovaný už v rámci súdneho konania, svoje stanovisko týkajúce sa krátenia nároku poškodeného na náhradu škody vo výške 409,52 eura prehodnotil a žalobou uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 409,52 eura vyplatil, čiže poskytol zostatok poistného plnenia dňa 7.5.2021.

6. Súd prvej inštancie poukázal aj na stanovisko Obchodného kolégia Krajského súdu v Košiciach, z ktorého vyplýva, že v danom prípade ustanovením § 11 ods. 8 zákona o PZP je poisťovní určená ďalšia peňažná sankcia vo forme úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nesplnenie nepeňažnej povinnosti poisťovne vo vzťahu k poškodenému, ktorá je uvedená v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP („začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne, skončiť prešetrovanie a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovňa odmietla poskytnúť poistné plnenie, alebo znížila poistné plnenie“); lehota na splnenie nepeňažnej povinnosti je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP a ak poisťovňa nedodrží tieto lehoty a neoznámí poškodenému „odôvodnenú odpoveď“ prečo odmietla, alebo znížila poistné plnenie, je povinná zaplatiť poškodenému podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nesplnenie tejto zákonnej nepeňažnej povinnosti. Súd za odôvodnenú odpoveď považuje za takú, keď zodpovednosť poisteného nebola sporná a škoda bola úplne vyčíslená (vo faktúre autoservisu); akúkoľvek, teda nedôvodnú odpoveď poisťovne nemožno považovať za splnenie zákonnej nepeňažnej povinnosti poisťovne podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. Účelom uvedenej zákonnej sankcie pre poisťovňu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti, je poskytnúť ochranu poškodenému, aby poisťovňa nezostala nečinná pri začatí a ukončení prešetrovania poistnej udalosti a svojvoľne neodďaľovala ukončenie prešetrenia, pretože len po skončení prešetrovania, môže poisťovňa plniť poškodenému. Uvedená sankcia pre poisťovňu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti nemá žiaden vplyv na ďalšiu povinnosť poisťovne, a to „povinnosť poskytnúť poistné plnenie do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti“ v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP. Toto poistné plnenie je peňažného charakteru, preto za jeho nesplnenie, je poisťovňa povinná zaplatiť poškodenému sankciu za omeškanie s plnením peňažného záväzku - poistného plnenia, ktoré je podľa „lex generalis“ - Občianskeho zákonníka vo vzťahu k „lex specialis“ - zákon o PZP určená v § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje poistnú zmluvu a povinnosť poisťovne uhradiť poškodenému poistné plnenie do 15 dní od skončenia vyšetovania. Ak je poisťovňa v omeškaní s týmto peňažným plnením, je povinná podľa všeobecných ustanovení o omeškaní dlžníka s plnením peňažného plnenia upravených v Občianskom zákonníku, povinná zaplatiť úroky z omeškania, taktiež podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak až po uplynutí troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP ako „lex specialis“ o začiatku omeškania poisťovne s peňažným plnením pri povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný ako poisťovateľ si nesplnil svoju nepeňažnú povinnosť v zmysle zákona o PZP riadne a včas a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona o PZP a Občianskeho zákonníka v spojení s právnym názorom vysloveným vo väčšine súdnych rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov podporený stanoviskom obchodného kolégia Krajského súdu v Košiciach, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu na príslušenstvo - úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 409,52 eura od 18.8.2019 do 7.5.2021 je dôvodný, pretože žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho peňažného záväzku.

8. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00% zo sumy 409,52 eura od 18.8.2019 do 7.5.2021.

9. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 C. s. p. a § 262 C. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný v celom rozsahu (čiastočné zastavenie konania pre správanie žalovaného), priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% (III. výrok).

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v neprospech ktorého bol rozsudok vydaný, a to proti II. a III. výroku, z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

10.1. Dôvodil, že nárok žalobcu na úrok z omeškania voči žalovanému je potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, nakoľko uvedený právny predpis ako „lex specialis“ obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Poukázal pritom opäť na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. februára 2017 sp. zn. 8Co/321/2015 a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. novembra 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Zopakoval, že dovolací súd v predmetnom rozhodnutí vyslovil názor, že § 11 zákona o PZP sa týka výlučne nespĺnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného a tiež je jasne sformulovaná podmienka, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitého predpisu. Poisťovateľ, aj keď neprizná, resp. prizná iba časť uplatneného nároku, si svoju povinnosť šetrenia poistnej udalosti splní zaslaním vyrozumenia, oznámenia a preto nevzniká právo poškodeného na úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP; do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške nároku na náhradu škody neuhradila v lehote určenej súdom podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP.

10.2. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 7.8.2019 poskytol žalobcovi náhradu škody vo výške 2.376,89 eura a písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré náhradu škody znížil (nakoľko v tomto čase nemal preukázaný nárok žalobcu na náhradu škody vo väčšom rozsahu), t. j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaný tým svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil preto sa nemohol dostať do omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas a je vlastne zmenou v obsahu záväzku. Keďže žalovaný si svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP splnil, nie je povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t. j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 6 zákona o PZP po spojke „alebo“). V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol.

10.3. Žalovaný preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku.

11.1. Vo vzťahu k námietkam žalovaného týkajúcim sa úrokov z omeškania vo všeobecnosti, ako aj v spojení s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22. novembra 2018, sp. zn.: 3 Cdo/145/2017 poukázal na aktuálne nálezy Ústavného súdu SR z 14. októbra 2021, sp. zn.: III. ÚS 309/2020-33 a III. ÚS 214/2020-29. V oboch rozhodnutiach Ústavný súd SR konštatoval, že ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP na prvý pohľad nemôžu viesť k takému výkladu, ktorý by viedol k nepriznaniu úrokov z omeškania z dôvodnej, mimosúdne osobitne kvalifikovaným spôsobom uplatňovanej istiny. Všeobecné súdy však museli riešiť otázku, od kedy má sťažovateľ nárok na úrok z omeškania, konkrétne (i) či odo dňa, ktorý nasledoval po oznámení škody sťažovateľom žalovanej poisťovni, (ii) odo dňa, ktorý nasledoval po uplynutí troch mesiacov a 15 dní podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP, alebo (ii) odo dňa po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (kedy by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vytvoril osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj dovolací súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poisťiteľa prešetriť poistnú udalosť a poskytnúť plnenie. Výklad prijatý

dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.

11.2. Žalobca vo vzťahu k III. výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že žalovaný vôbec neuvádza, v čom považuje predmetný výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie za nesprávny.

11.3. Žalobca preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a III. výroku potvrdil ako vecne správny.

12. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 15.12.2021.

13. Krajský súd v Košiciach - ako odvolací súd - prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C. s. p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C. s. p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

15. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

17. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 C. s. p. alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 C.s.p., pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

20. Odvolací súd preskúmal dôvody uvedené v odvolaní žalovaného a dospel k záveru, že nebol naplnený žiaden z predmetných dôvodov odvolania žalovaného.

21. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

22. Z citovaného ustanovenia vyplýva povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení vyšetrenia rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní - zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti - žalovaný nesplnil. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje iba právoplatný rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku ako moment pre začatie plynutia lehoty na plnenie a aj vzniku omeškania žalovaného s peňažným plnením by prichádzalo do úvahy v prípade, ak by žalovaný nebol stranou sporu, ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému.

23. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, ak uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 409,52 eura od 18.8.2019 do 7.5.2021, kedy žalovaný uhradil istinu 409,52 eura žalobcovi, pretože aj odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) je toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP.

24. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

25. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C. s. p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C. s. p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C. s. p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C. s. p.

V dovolaní podľa § 428 C. s. p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).